

fra udvalgets side, at bestemmelsen ikke anvendes. Bestemmelsen har været drøftet i kommissionen vedrørende landbrugets kreditforehold, uden at man har kunnet nå til enighed om at stille noget forslag. Kommissionen har indskrænket sig til at foreslå § 24, stk. 4, 3. punktum ophævet. Det fremgår af kommissionens betænkning, at man er opmærksom på, at virkningen af et konverteringsforbud i nogen grad modvirkes af en opkøbsreservation, jfr. betænkningen side 61 og 66. Ministeriet må give det stående fællesudvalg medhold i, at disse betragtninger lige så vel kan finde anvendelse på § 24, stk. 4, 2. punktum, og kan derfor tiltræde forslaget om ophævelse af denne bestemmelse.

Ifølge kreditforeningslovens § 24, stk. 4, 3. punktum, skal der forbeholdes foreningen adgang til at anvende de indgåede ordinære afdrag til opkøb i stedet for til udtækning i serier og afdelinger, hvor amortisationstiden andrager mindre end 60 år for så vidt angår den heraf følgende forstærkede amortisation. Det må antages, at denne bestemmelse virker trykkende på kurserne og således modarbejder den kursfordel, der skulle opnås ved indførelse af konverteringsforbud eller forstærket amortisation. Som en indrømmelse til obligationskøberne og dermed som en kurshævende foranstaltning har kommissionen vedrørende landbrugets kreditforhold enstemmigt anbefalet at ophæve reglen.

Ministeriet kan tiltræde kommissionens forslag.

ad nr. 10.

Ændringen er en følge af, at de to foregående punkter udgår.

ad nr. 11.

I § 28, stk. 1, 3. punktum, bestemmes, at dækningen for kasseobligationer, der udstedes i forbindelse med forhåndslån, kan bestå af pantebreve i ejendomme, der agtes bebygget, såfremt der stilles behørig bankgaranti for, at lånet vil blive indfriet eller nedbragt, hvis det ikke efter udløbet af fristen for den endelige bebyggelse kan ydes med det bevilgede beløb. Ministeriet har i praksis anerkendt, at en sparekassegaranti kan sidestilles med bankgaranti, og kreditforeningernes stående fællesudvalg har foreslået, at dette finder udtryk i loven.

ad nr. 12.

Ifølge § 28, stk. 1, sidste punktum, må pantebreve for forhåndslån ikke overstige 12½ pct. af kasseobligationsgælden i den pågældende åbne serie. Dette har forhindret enkelte foreninger i at yde forhåndslån i det omfang, der har været efterspørg-

sel efter sådanne lån, og disse foreninger har derfor henstillet, at grænsen forhøjes. Under hensyn til de ret strenge sikkerhedskrav, der stilles ved ydelse af sådanne lån, har ministeriet fundet det forsvarligt at foreslå procenten forhøjet fra 12½ til 15.

Den hidtidige grænse på 500 000 kr., der er sat i relation til grænsen i § 22, stk. 2, forhøjes samtidig til 1,2 mill. kr. svarende til 15 pct. af den foreslåede grænse på 8 mill. kr. i § 22, stk. 2.

ad nr. 13.

Efter at de to husmandskreditforeninger ved lov nr. 174 af 23. juni 1956 har fået deres lånegrænser væsentligt forhøjet, skønner boligministeriet, at der ikke længere er tilstrækkelig grund til at opretholde bestemmelsen om refusion fra statskassen af visse vurderingsomkostninger samt udredelse af statskassen af lønninger til de af boligministeriet udnævnte revisorer.

ad nr. 14.

Ændringen er foranlediget af ændringen ifølge nr. 13.

ad nr. 15.

§ 31, stk. 2, indeholder en overgangsregel angående valg af vurderingsmænd, der er begrænset til 15 år fra 1. januar 1937. Da dette tidsrum nu er udløbet, er bestemmelsen overflødig. Kreditforeningernes stående fællesudvalg har foreslået den pågældende bestemmelse slettet.

ad nr. 16.

Ændringen er foranlediget af ændringen under nr. 15.

ad nr. 17.

Som følge af ændringsforslagene nr. 3 og 13 vil samtlige regler i love om oprettelse af de i stk. 1 omhandlede kreditforeninger kunne ophæves.

ad nr. 18.

Ændringen tilsigter at tydeliggøre henvisningen til §§ 24 og 25, der også indeholder andre regler end de særlige regler for industrielle ejendomme. Ændringen er foreslået af kreditforeningernes stående fællesudvalg.

ad nr. 19.

Forslaget er begrundet i, at „indenrigs- og boligministeriet“ nu benævnes „boligministeriet“.

Vedr. § 2.

De ovenfor foreslåede ændringer i kreditforeningsloven sammen med de siden 1952 vedtagne ændringer gør det påkrævet, at der udsendes en ny lov-bekendtgørelse.